

عنوان مقاله:

اثرات اجتماعی نوع کاربری زمین

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی نیارش شهر پایا (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مسعود نجفی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی منطقه ای دانشگاه تهران مرکز

حامد منصوری کیا - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی منطقه ای دانشگاه تهران مرکز

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی کاربری اراضی «علم تقسیم زمین و مکان برای کاربردها و مصارف مختلف زندگی» می باشد. برنامه ریزی کاربری زمین «مدیریت خردمندانه فضا به منظور بهینه سازی الگوی توزیع فعالیتهای انسان» است. برنامه ی (طرح) کاربری زمین، بیانی از مقاصد اجتماعی در مورد چگونگی انجام الگوهای آینده ی کاربری زمین می باشد و در نتیجه نواحی که باید به انواع خاص کاربری زمین اختصاص داده شود مشخص کرده و تراکم، شدت استفاده برای هر طبقه (از قبیل مسکونی، تجاری و صنعتی) و استفاده های عمومی متعدد را تعیین می نماید، هم چنین نوع اصول و استاندارد هایی که باید در توسعه و حفظ این نواحی به کار برده شود را مشخص می کند. از مهمترین عوامل تأثیرگذار در بروز ناهنجاری های اجتماعی، ویژگی های مکانی و تسهیلات محیطی مکان های وقوع بزهکاری است. شکل و نوع کاربری ها و رابطه بین توزیع آنها در سطح شهر در وقوع انواع جرایم تأثیر بسزایی دارد از سوی دیگر توزیع نامتعادل کاربری اراضی در سطح شهر سبب توزیع ناموزون جمعیت و فعالیتهای می شود و این موضوع در کاهش نظارت های اجتماعی و افزایش ناامنی و وقوع بزهکاری و.... مؤثر است. در مقاله حاضر مفاهیم و روش های تاثیرها بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

اثرات اجتماعی، کاربری اراضی، رضایتمندی سکونتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/344610>

